

gen har deltaget i virksomhed af relevans for advokatgeringen, herunder opnået kendskab til retssagsbehandling.

I hvilket omfang anden ansættelse kan medregnes i de 3 års praktisk juridisk virksomhed, der kræves for at opnå advokatbeskikkelse, afhænger af en konkret vurdering af den enkelte ansættelses relevans for advokatgeringen, og dermed i hvilket omfang ansættelsen kan ligestilles med en ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14 (§ 119, stk. 5)

Bestemmelsen ophæves, da der ikke længere er behov for denne undtagelsesmulighed. Praktisk juridisk virksomhed, der fuldt ud kan ligestilles med den, der er nævnt i stk. 3, vil efter ændringen af § 119, stk. 4, kunne medregnes efter denne bestemmelse fuldt ud med op til 3 år.

Til nr. 15 (§ 119, stk. 6)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 119, stk. 5, i den danske retsplejelov.

Bestemmelsen er tilpasset i overensstemmelse med, at det i stk. 2, nr. 5, fastsættes, at en ansøger for at opnå advokatbeskikkelse skal have gennemført en teoretisk grunduddannelse og have bestået såvel en teoretisk prøve som en praktisk prøve.

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til Justitsministeren til at fastsætte regler om den teoretiske grunduddannelse, eksamen og den praktiske prøve i retssagsbehandling, herunder om de fiktive retssager. Der vil således skulle fastsættes regler om den teoretiske uddannelses, den teoretiske eksamens, den praktiske prøves og den fiktive retssags indhold, tilrettelæggelse, betalingen herfor, hvor mange gange en ansøger kan indstille sig til henholdsvis den teoretiske eksamen og den praktiske prøve/den fiktive retssag, bedømmelsen af den praktiske prøve/den fiktive retssag og klager over eksaminationen mv.

Justitsministeriet vil have mulighed for i særlige tilfælde at fritage fra kravet om gennemførelse af den teoretiske grunduddannelse, kravet om eksamen og/eller kravet om den praktiske prøve i retssagsbehandling/den fiktive retssag.

Det forudsættes, at adgangen til at meddele dispensation for den teoretiske eksamen og den praktiske prøve i retssagsbehandling/den fiktive retssag anvendes yderst sjældent. Et traditionelt uddannelsesforløb

som advokatfuldmægtig – eventuelt suppleret med anden erhvervs erfaring – skal således som udgangspunkt ikke kunne begrunde en dispensation.

Advokatsamfundet skal forestå den praktiske gennemførelse af uddannelsen, den teoretiske eksamen, den praktiske prøve i retssagsbehandling og de fiktive retssager.

Dommeren/dommerne vurderer, om en retssag vil være egnet til at udgøre den praktiske prøve.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 11, ligesom der i øvrigt henvises til pkt. 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 16 (§ 121, stk. 3)

Bestemmelsen indebærer, at beskikkelse som advokat kan nægtes den, der har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 121, stk. 3, der blev indsat ved lov nr. 936 af 27. december 1991 om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

Den fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslag nr. L 81 af 30. oktober 1991, der lå til grund for lovændringen, at sigtet med bestemmelsen er at nedbringe de store restancer til det offentlige på en række erhvervsområder, der udøves på grundlag af autorisation.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at betingelsen for at nægte at udstede eller tilbagekalde en autorisation m.v. er, at ansøgeren eller indehaveren af autorisationen har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger. Ved betydelig forfalden gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse.

Ved en ansøgning om autorisation m.v. vil forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 50.000 kr., i almindelighed være tilstrækkelig til at nægte ansøgeren autorisation m.v.

Der skal endvidere lægges vægt på, om gælden i forhold til det konkrete erhverv kan betragtes som en gæld af betydelig størrelse. Beløbsangivelsen på ca. 50.000 kr. kan derfor alene betragtes som en vejledende norm.

Ved vurderingen af, om der foreligger en væsentlig gældspost, må der tages hensyn til den almindelige pris- og lønudvikling. Det er i øvrigt en forudsætning, at gælden vedrører virksomhed i henhold til en tidligere autorisation inden for det konkrete erhverv.